

สมโภชนักบุญทั้งหลาย

สวัสดีครับพี่น้องที่รักทุกท่าน วันนี้เราสมโภชนักบุญทั้งหลาย เป็นช่วงเวลาที่เรได้ตรง และนึกถึงเส้นทางแห่งการดำเนินชีวิตสู่ศักดิ์สิทธิ์ ในข้อความเชื่อของคริสตชน ได้กล่าวถึง **“ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวของผู้ศักดิ์สิทธิ์”** หรือเดิมที่ใช้คำว่า **“สหพันธนักบุญ”** น่าสังเกตอย่างยิ่งว่า นักบุญส่วนใหญ่ในสวรรค์เป็นพวกที่แต่งงานแล้วในห้วงที่ดำรงชีพในโลกนี้ แต่นักบุญส่วนใหญ่ที่ได้รับการประกาศแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ กลับไม่ใช่เช่นนั้น ในขณะที่นักบุญได้รับการประกาศที่เรารู้จักมีจำนวนมากที่เป็นพระสงฆ์ นักบวช และซิสเตอร์ มากกว่านักบุญที่แต่งงานมีครอบครัว เราต้องตระหนักว่า ความศักดิ์สิทธิ์ที่แท้จริงไม่ได้ขึ้นอยู่กับกำแพงสี่ด้านของอารามฤๅษีหรือของนักบวช แต่อยู่ท่ามกลางความวุ่นวายและอิทธิกของชีวิตประจำวันวันนี้เราสมโภชนักบุญทั้งหลาย

คริสตชนผู้รับศีลล้างบาปแล้วทุกคนที่ได้จากโลกนี้ไป และเวลานี้ได้อยู่ในพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้าในเมืองสวรรค์ได้ชื่อว่าเป็นนักบุญ โดยวันสมโภชนักบุญทั้งหลายมีจุดประสงค์เพื่อให้เกียรติบรรดานักบุญจำนวนมากที่ไม่ได้รับการประกาศ หรือไม่ได้ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ และไม่ได้มีการกำหนดวันฉลองใด ๆ เราจึงขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงมอบคนธรรมดา ๆ ให้มีส่วนร่วมในความศักดิ์สิทธิ์ และพระสิริรุ่งโรจน์ในเมืองสวรรค์ในฐานะที่เป็นรางวัลสำหรับความเชื่อ การสมโภชนี้ยังสอนเราให้รู้จักให้เกียรติบรรดานักบุญทั้งหลาย โดยการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของท่านเหล่านั้นและโดยการขอให้ท่านช่วยภาวนาขอพระพรจากพระคริสตเจ้า เพื่อเรา ในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นคนกลางแต่ผู้เดียวระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ (1 ทธ. 2:5)

เราจึงต้องให้เกียรตินักบุญทั้งหลาย เพราะบรรดานักบุญมอบความไว้วางใจในพระคริสตเจ้า และดำเนินชีวิตอย่างวิบุรุษในความเชื่อ นักบุญเปาโลขอให้เราต้อนรับ รับใช้และให้เกียรติบุคคลที่ดำเนินชีวิตโดยมอบความไว้วางใจในพระเยซูเจ้า บรรดานักบุญมีความสุขอยู่ในเมืองสวรรค์ในฐานะที่เป็นรางวัลของความเชื่อ บรรดานักบุญเป็นรูปแบบในการดำเนินชีวิตของเรา **พวกเขาสอนเราด้วยชีวิตที่แสดงออกถึงความรักที่มีต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์** มีความรัก ความเมตตา และการให้อภัยอย่างไม่มีเงื่อนไข บรรดานักบุญเป็นคนกลางผู้เสนอวิงวอนต่อหน้าพระเยซูเจ้าเพื่อเรา เป็น

คนกลางระหว่างพระเจ้ากับเรา (ยก. 5:16-18; วว. 8:3-4) เป็นเครื่องมือที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อทำ
อัศจรรย์ในปัจจุบัน

เรื่องความสุขแท้จริง (บุญลาภ) ที่เราพบในพระวรสาร จะทำให้บรรดาคริสตชนกลายเป็น
เหมือนพระคริสตเจ้าได้ แต่ละความสุขแท้จริงอธิบายถึงชีวิตของพระเยซูเจ้าเอง พระองค์ทรงเป็น
ทุกสิ่ง และทรงทำทุกสิ่งทีความสุขแท้จริงทั้งหลายได้ระบุไว้ และสิ่งนี้นำพระเยซูเจ้าไปสู่ไม้กางเขน
และไกลเกินกว่านั้นไปสู่การกลับฟื้นคืนพระชนมชีพ วันสมโภชนักบุญทั้งหลายสอนเราว่า บรรดา
นักบุญคือผู้ที่เป็เหมือนพระคริสตเจ้า อย่างมากดังที่อธิบายไว้ในภาคแรกของเรื่องความสุขแท้จริง
จึงทำให้บัดนี้พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งที่ทรงสัญญาไว้ในภาคที่สอง จริงๆแล้วพระอาณาจักรสวรรค์
เป็นของพวกเขา บัดนี้พวกเขาได้รับการปลอบโยน พวกเขาได้รับ **“แผ่นดิน”** แห่งพระอาณาจักรของ
พระเจ้าเป็นมรดก พวกเขาอิมด้วยความยินดีในงานเลี้ยงในพระอาณาจักรสวรรค์ พวกเขาได้รับพระ
เมตตา พวกเขาได้เห็นพระเจ้า และพวกเขาได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า

ดังนั้น นักบุญเปาโลสั่งสอนให้เรากลับกลายเป็นแบบเดียวกับบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย นี้
หมายถึงการเติบโตอย่างเต็มที่ในแบบที่พระเจ้าทรงต้องการจากเรา นักบุญที่แท้ต้องเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์
พวกเขาไม่ได้คิดว่าตนศักดิ์สิทธิ์และไม่คาดหวังให้คนอื่นมาป่าวประกาศว่าพวกเขาศักดิ์สิทธิ์ ความ
ศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขาซ่อนอยู่ในหน่วยรวมทั้งหมดของความสัมพันธ์ที่พวกเขามีต่อพระเจ้า ต่อ
เพื่อนพี่น้อง และต่อสิ่งสร้างทั้งปวง พวกเราควรเดินตามรอยเท้าของท่านเหล่านั้นจนกว่าจะบรรลุถึง
ความเป็นนักบุญด้วย ที่สุด พระศาสนจักรยังคงเตือนใจเราเสมอว่า การที่พระเจ้าทรงเรียกร้องเราให้
เป็นคนศักดิ์สิทธิ์นั้นเป็นเรื่องสากลสำหรับทุกคน ซึ่งหมายความว่าเราทุกคนต่างได้รับการเรียกให้
ดำเนินชีวิตในความรักของพระองค์และทำให้ความรักเป็นจริงในการดำเนินชีวิตกับทุกคนที่อยู่รอบ
ข้างเรา ความศักดิ์สิทธิ์เกี่ยวพันกับคำว่า **“บริสุทธิ์”** เราเติบโตในความศักดิ์สิทธิ์เมื่อเราดำเนินชีวิต
ด้วยความบริสุทธิ์ในความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความรัก ความเมตตา และความเห็นอกเห็นใจที่
แสดงออกด้วยการแบ่งปันพระพรต่าง ๆ ที่เรามีให้ผู้อื่น ขอพระพรพรทานและสันติสุขจากพระเจ้า
พระบิดาของเรา และจากพระเยซูคริสตเจ้า สถิตกับท่านทั้งหลายเทอญ